

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 255

Červen 1976

Československá otázka ve světové politice

Projev na 20. československém dnu Československé národní rady americké v Chicagu dne 6. června 1976.

Universitní profesor Mojmir Povolný, předseda výkonného výboru Rady svobodného Československa.

Při rozboru československé otázky ve světové politice našich dnů je třeba vycházet z předpokladu, že jsme na počátku nového období ve vztazích mezi národy, které bude nebo při nejmenším může být stejně revoluční, jako byla léta těsně po Druhé světové válce. Tyto změny určí běh světa pro zbytek našeho století - pro celou politickou generaci. Otázky, před kterými stojíme dnes, budou v hrubých obrysech otázkami příštích pětadvaceti let. Kde mezi nimi stojí otázka československá?

Jednou z devis československé politiky od založení Republiky je, že československá otázka - to jest otázka naší státní nezávislosti, politického sebeurčení a účasti na budování evropského a světového pořádku - je otázkou světovou. V pasivním smyslu to znamená, že náš politický osud více než osud mnohého jiného lidu je napojen do spojených nádob světového vývoje a že se do něho s ojedinělou intenzitou přelévají proudy z ostatního světa. Z tohoto pojetí se v nás vyvinul ochromující pocit závislosti na ostatním světě i ve věcech, které byly a jsou především naší zodpovědností a které za nás nikdo nemůže obstarat a neobstará. Světovost československé otázky má však také svou aktivní stránku. Musíme si ale přiznat, že tato naše národní aktivní světovost byla a je událostí příležitostnou a nikoliv charakteristickou a trvalou. Ve skutečnosti jen ve výjimečných případech jsme se octli v ohnisku světového dění a přispěli k němu z vlastních zdrojů. Zodpovědnost vůči naší vlastní budoucnosti a za naši budoucí činnost nás nutí, abychom byli k sobě takto upřímní a abychom v této věci nezakrývali realitu rouškou historické a osobní mythologie.

Z minulosti se však můžeme poučit, kdy a jak se československá otázka octla ve světové politice a jaké jsou v ní tedy naše perspektivy dnes. V minulosti jsme se při několika příležitostech zapojili do velkých změn v mezinárodním řádu jako aktivní činitel na straně oněch sil, jejichž hodnoty a cíle byly totožny s aspiracemi našich národů, a svým podílem jsme přispěli k budoucímu vývoji světa. Proto mohli Masaryk za První světové války a Beneš za Druhé světové války mluvit o československé otázce jako o otázce světové. Za jiných okolností jsme se dostali na křižovatku velmocenských zájmů a tím do ohniska světové politiky a z našeho osudu se stala otázka s důsledky vskutku universálními. Mnichov 1938 a únor 1968 byly takovými mezníky ve vývoji mezinárodního pořádku a vývoj v Československu předznamenal epochální změny ve světě.

Jak je tomu dnes? Začneme-li s onou druhou možností československé věci v mezinárodní politice, namlouvali bychom si, kdybychom se snažili sami sebe přesvědčit, že Československo je v ohnisku světového zájmu. Dnes je politický

zájem soustředěn na několik výbušných geopolitických bodů, kde střetnutí místních ambicí je podloženo a rozdmýcháváno soutěží velmocí, které zápasí o vliv na budoucí vývoj světa: ohnisko světového politického zájmu je na Středním východě a ve střední Africe. Hospodářský zájem se zaměřuje na surovinové zdroje, na otázku, zda naše zeměkoule může uživit všechny své děti, a zda co máme dnes, bude mít nějakou cenu zítra. Konečně nejmíce zarážející a odrazující je relativismus mravních a sociálních zájmů, jež mají na mysli lidská práva a svobody všude na světě ne pro národy, jimž vládnou komunistické strany.

Podíváme-li se na československou otázku ve světové politice jako důsledek svého vlastního rozhodnutí, pak se musíme ptát, kdo se může za Československo zapojit do velkých změn, před kterými ve světě stojíme. Theoreticky se může do nich zapojit komunistická vláda v Praze. Po dvaceti letech neplodné diktatury, která odisolovala Čechy a Slováky od ostatního světa, tak zvaní reformní komunisté se v roce 1968 o to pokusili. Rok 1968 nebyl jejich zásluhou, nýbrž po tom, co na československém lidu spáchali v roce 1948 a v dvaceti po něm následujících letech, jejich povinností. Avšak finale československé reformy z roku 1968 ukázalo, jak závislá je jakákoliv československá komunistická iniciativa na Moskvě. Dnešní Husákových režim na posledním sjezdu KSČ vydal přesvědčivé svědectví o své úplné odvozenosti. Sám nemá síly a co nebylo v našich lidech zdecimováno 21. srpna 1968, to v něm decimuje svou každodenní politikou. Sovětská armáda vojáků a civilních poradců - aparát, který jako mor prolézá celé ústrojí našeho národního života - vylučuje jakoukoliv možnost autonomní československé politiky, i kdyby na straně domácích komunistů k ní byla aspoň trocha vůle.

Do světové politiky se však může za československý lid zapojit také československý exil. V tomto století tak učinil exil za obou světových válek. Dnes jsou ovšem podmínky pro takový krok podstatně odlišné. V oněch dobách nejen byly již v pohybu velké síly, nýbrž bylo také jasno o mravní váze zápasících stran, zápas volal po mobilisaci všech sil a každý spojenec byl vítanou posilou. Dnes se náš exil nalézá ve světě, který je podstatně jiný nejen od světa z roku 1914 nebo z roku 1939, nýbrž také jiný svět, do kterého jsme odcházel v roce 1948 nebo i v roce 1968. Zároveň je to ovšem smet připravený léty 1948 a 1968. V jednom i druhém z těchto osudných roků došlo k rozhodné expansi sovětské moci na účet demokratického světa. V roce 1948 však svobodný svět zvedl rukavici, kterou mu Moskva předhodila, a jeho mobilisace v obranném protipatření komunistickou expansí na čas zastavila. Od roku 1968 se však do dneška bezúspěšně hledá na Západě odpověď na komunistickou rozpínavost za podmínek, jež jsou do značné míry kontrolovány Sovětským svazem.

Tragické na tomto stavu věcí je, že tato sovětská kontrola není tolik výsledkem růstu sovětské moci jako úpadku v mravní síle a rozhodnosti Západu. S mnoha stran slyšíme, že zodpovědnost za tento stav věcí padá na atomové zbraně. Není však třeba být

VĚSTNÍK

June 1976

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$2.00 a year - Outside U.S.A. \$3.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

Second Class Postage paid at Chicago, Illinois

VĚSTNÍK

Červen 1976

Organ Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$2.00 ročně. - Mimo U.S.A. \$3.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 S. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

velkým stratégem, abychom došli k závěru, že od chvíle, kdy Sovětský svaz vyrobil atomovou bombu, americký atomový arsenál byl anulován jako nástroj zahraniční politiky. Proto úloha, kterou Spojené státy a s nimi západní svět hrály ve světové politice od počátku let padesátých, záležela na jiných zdrojích moci než na atomových zbraních: záležela na armádě, která si udržela čest a úctu, na hospodářské síle, na celkovém plánu a zejména na politické vůli inspirované vírou a přesvědčením, že volnost, rovnost a spravedlnost lze jako bílé od černého rozlišit od tyranie, vykořisťování a bezpráví.

Proto dnes nedává smysl tvrdit, že teprve tak zvaná parita atomových zbraní úplně změnila poměr sil mezi Západem a Sovětským svazem a že z tohoto závěru vyplývá nezbytnost zcela nové politiky. Podle našeho soudu došlo k něčemu podstatně jinému. Co Sovětský svaz za těchto podmínek dělá, je, že využívá nevyhnutelného spojení mezi formálním závazkem a skutečným respektem pro ony hodnoty, jež jsou neodlučitelnou součástí západní kultury a civilizace, a soustavně je pro své cíle korumpuje.

Na prvním místě mezi nimi je mír. Mír na Západě znamená aktivní mír. To není mír, kde zbraně jen mlčí, nýbrž kdy národy se k sobě chovají s úctou a přátelsky a kdy jejich spolupráce není pouhým přívězkem neustálých hrozeb. Sovětský svaz a komunisté nás den co den přesvědčují, že pro ně mír znamená nepřetržitý intenzivní ideologický zápas a přesně odměřený a přísně kontrolovaný styk s ostatním světem. Cílem tohoto komunistického míru není ochrana a rozvinutí toho, co každý národ má, a společný prospěch. Jeho cílem je při každé příležitosti, která se naskytne, posunout hranice sovětské a komunistické moci na útratu kteréhokoliv nekomunistického partnera a připravit půdu k další expansi. Takový je mír, který se Sovětům podařilo Západu vnutit, a nemusíme jít daleko do své paměti, abychom viděli, co dosud světu přinesl: sjednocení Vietnamu pod komunistickou vládou hanoiskou; sovětskou a kubánskou vojenskou intervenci v Angole, jež vedla k vítězství marxistické fakece a ke kubánské okupaci, aniž by poprvé od roku 1945 došlo k politické nebo vojenské proti akci Spojených států; a záruku všech sovětských územních zisků od roku 1939.

Na druhém místě jde o lidská práva a svobody. Tyto se na Západě pokládají za samozřejmé. Jejich porušování a pošlapání jinde je mezi svobodnými lidmi těžko pochopitelné, leč že dosáhne dramatických forem, jako byly spalovací pece v Osvětimi nebo Gulag v Sovětském svazu, a je obecně pokládáno za cizí záležitost. Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě poskytla příležitost otázku lidských práv a svobod i v Evropě zmezinárodnit a dalo to značnou práci nejen proti sovětskému a komunistickému odporu, nýbrž také proti západní vlažnosti a liknavosti je dostat na pořad jednání v Helsinkách a v Ženevě. Dnes jsou aspoň některá z těchto práv a svobod součástí Závěrečného aktu z Helsink -, zejména ony, jež se týkají vztahů překračujících mezinárodní hranice, ale jaký je zatím praktický důsledek tohoto úspěchu? Západní svět, tradičně demokratický a liberální a pokud jde o lidská práva a svobody, ne co do počtu let nýbrž o generace před komunistickým světem, se právě v této otázce nalézá pod ještě intenzivnějším tlakem, než tomu bylo v

minulosti. Kde který komunistický předák a prokomunistický propagandista volá pro sebeurčení toho či onoho kmene nebo lidu, zatím co nikdo se neptá po sebeurčení Čechů a Slováků, Poláků a baltských národů, Maďarů, Rumunů a Bulharů. Takový hlas je prohlášen za vměšování do vnitřních záležitostí a takové prohlášení jej stačí umlčet v zájmu mezinárodního klidu a pokoje. Důsledek takového postoje je pro ztracená lidská práva našeho lidu nasnadě: všechno, co mohou dělat, mohou dělat jen z milosti - číst, psát, cestovat, vidět a naslouchat.

Tento důsledek však není ani osamocený ani konečný. Dnes nám hrozí, že se po prvé od roku 1948 převalí do samotného svobodného západního světa. Po první frontě z roku 1948, jež se táhne od Baltského moře po Terst, se před našima očima rýsuje možnost druhé fronty mezi svobodným a nesvobodným světem v Evropě. Komunistické strany ve středomořské oblasti nastupují k útoku a jak se tento útok podobá útoku na československou demokracii po Druhé světové válce! Tvrdí se nám, že toto jsou jiní komunisté v jiných zemích v jiné době. Avšak pokud italská nebo francouzská komunisté mají svůj program, kde je jaký jasný a pádný důvod, proč se o nich domnívat, že se aspoň pokusí jej zčásti a po částech splnit? Komunisté nemají jen program hospodářský a je naivní se domnívat, že budou pracovat na hospodářských reformách, jen aby zachránili systém svobodného hospodářství. Jejich politický program - čemu se u nás říkalo Národní fronta je v Itálii historický kompromis a vláda národní jednoty a ve Francii společný program - znamená sebeurčení jimi definované dělnické třídy na ukončení všeho sebeurčení pro všechny včetně těch, kdo jim pomohli k moci. Ještě nikde, kde se komunisté dostali k moci do té míry, že si ze státní moci mohli vybudovat svou vlastní sféru, se moci nevzdali. Proč by měli být italská nebo francouzská komunisté jinačí? Jen proto, že to o sobě vyhláší? Kdo z nás, když slyší Berlinguera, neslyší ze záhroby hlas Gottwaldův?

Také se nám tvrdí, že když se komunisté v středozezemní Evropě dostanou k moci, za předpokladu že budou demokratičtí a liberální, jejich způsob vlády a cíle budou příkladem pro komunisty ve střední a východní Evropě, včetně Československa. Na Západě vyvstane komunismus s lidskou tváří a jemu zákonitě bude východ muset odpovědět zlidštěním sebe samotného. Co nám však radí historická zkušenost se třemi nesovětskými komunismy ve střední a východní Evropě? Když se nepodrobil Tito, když se nepodrobili Poláci a revoltovali Maďaři, když si konečně československá humanita vynutila jistou míru lidskosti na československých komunistech, co se stalo ve střední a východní komunistické Evropě? Všichni ostatní komunisté se v každém případě - až na Rumuny v případě československém - srotili kolem Moskvy, aby uchránili její a svou moc. Pravý opak toho, co se předpokládá na Západě, lze tedy očekávat v komunistických zemích od možnosti, že komunisté otevřou druhou frontu v Itálii nebo někde jinde v Evropě. Místo uvolnění a zlidštění dojde k přituzení sovětské a domácí kontroly ve střední a východní Evropě a jakákoliv úchylka bude výzvou k potlačení a další konsolidaci sovětské nadvlády.

Nesmíme zapomenout, že ve střední a východní Evropě nemáme co dělat jen s komunistickým společenstvím národů,

(Pokrač. na str. 3)

Konference v Bílém domě na téma: "Ethnicity and Education"

18. května t.r. se v Bílém domě konala další ze serie konferencí zástupců etnických skupin, na kterých jsou projednávány různé problémy a programy, které se dotýkají národnostních skupin, jejich vzdělání, jejich zapojení se do amerického života, dále životního prostředí, problémů, pokud se týká sčítání lidu, atd. Na konferenci, konané 18. května byla za účasti zástupců vládních úřadů, universitních profesorů, zástupců různých nadací a kongresu, projednávána otázka studia etnických otázek a lepší distribuce fondu k tomu účelu přidělených v programu Title IX (Ethnic Studies). Bylo doporučeno, aby větší část těchto peněz byla přidělena na programy etnických skupin, nikoliv na programy universit a institucí, které zavedly studium etnických otázek a které mají možnosti získat fondy jinde. Při tom bylo poukázáno na to, že příprava takových programů vyžaduje nejen odborné znalosti, ale i znalosti řídit se vládními směrnicemi, které jsou velmi složité. Bylo konstatováno, že v mnoha případech, kdy etnické skupiny takové programy podaly, musely za jejich vypracování odborníkům zaplatit až \$2,000.00, což je neúměrně vysoký obnos za podání žádosti, která také nemusí být příznivě vyřízena. Bylo doporučeno, aby jeden z odborníků HEW, Office of Education, byl v přípravě těchto žádostí a programů etnickým skupinám a organizacím nápomocen radou.

V prvním roce (1974) bylo podáno 1,026 žádostí na vládou povolených \$2,350,000. Příznivě bylo vyřízeno 42 žádostí. V roce 1975 bylo podáno 608 žádostí na vládou povolených \$1,800,000; tato částka byla rozdělena na 49 schválených žádostí. Letos bylo podáno 560 žádostí a očekává se, že kongres odhlasuje \$2,500,000 pro tento program, který má skončit v roce 1978. Senátor Richard S. Schweiker, "Otec" tohoto programu, který se jednání v Bílém domě zúčastnil, slíbil, že se vynasnaží, aby kongres odhlasoval pokračování tohoto programu i po roce 1978.

Jednání vedl a diskuse řídil Dr. Myron B. Kuropas, speciální asistent Presidenta Forda pro etnické záležitosti. K shromáždění promluvil a diskuse se zúčastnil také Dr. John O. Marsh, Jr., prezidentův poradce; Dr. Michael S. Pap za National Ethnic Studies Assembly, který se narodil na Podkarpatské Rusi a mluví česky; Mrs. Marjorie Lynch, Undersecretary, HEW; Dr. Harold L. Hodgkinson, ředitel, The National Institute of Education; Mr. Robert P. Hanrahan, Deputy Assistant Secretary for Education, HEW; Dr. John B. Tsu, za National Advisory Council on Ethnic Studies; Mr. Leonard Randolph, za The National Endowment for the Arts; Mr. Armen Tashdianian, za The National Endowment for the Humanities; Mr. Paul H. O'Neil, Deputy Director, Office of Management and Budget; Dr. Francis X. Femminella, za National Advisory Council on Ethnic Studies; Dr. Dennis M. Ogawa z University of Hawaii; Mr. Paul Gibson, Director, Illinois Office of Education; Mr. David Roth, Midwest Director, Institute on Pluralism and Group Identity. Při obědě promluvil M. Mitchell P. Kobelinski, Administrator, Small Business Administration na téma "Ethnicity and the Small Business Administration."

Na závěr konference měli zástupci etnických skupin a organizací možnost podat individuální resoluci či doporučení k tomu či onomu programu. Zástupce Ústředí Československé národní rady americké, s. A. Faltusová, podala jménem Rady doporučení, aby z fondů, určených pro studium etnických otázek, byl určitý obnos přidělen těm etnickým skupinám nebo organizacím, jejichž členové mají vztah k střední nebo východní Evropě, na vydávání informačního materiálu pro distribuci do veřejných škol a institucí, aby se tak čelilo komunistické propagandě, která je ze zemí komunistického bloku posílána do USA a ve které je zkrleslována historie nejen těchto etnických skupin, ale i historie zemí, ze kterých do USA jejich předkové

přišli. Zmíněné doporučení mělo velkou podporu účastníků konference.

Konference byla ukončena prohlídkou Bílého domu.

Československá otázka -

(Pokračování)

nýbrž také s ruským imperialismem. Dynamika ruského imperialismu spolu s dynamikou komunistické ideologie pracují proti nám a jako v minulosti tak i nyní se budou všemi silami bránit jakémukoliv vlivu zvenku. Dohromady se jim podařilo udělat z Republiky nový protektorát.

Takový je tedy svět, ve kterém je třeba vidět postavení Čechů a Slováků, jež lze zúžit v tuto otázku: Jakým právem vládne patnáct mužů z cizí země patnácti milionům Čechoslováků v jejich vlastní zemi? My se tímto způsobem ptáme ve svých termínech specifických. V zásadě však vznášíme otázku obecnou, která se netýká jen nás, nýbrž také těch, jejichž moc s sebou nese jako ve všech lidských vztazích také svou míru zodpovědnosti ve světové politice. V tomto výročním roce americké nezávislosti voláme pro Čechy a Slováky po stejných právech, jež před dvěma sty lety Jefferson vyhlásil nejen pro americké kolonisty, nýbrž pro všechno lidstvo: po právu na život, na svobodu a na lidskou důstojnost.

To není jen požadavek československý. Dnes více než kdy jindy v zájmu světového míru, pořádku a rozvoje je to požadavek universální a jím se československá otázka stává součástí otázky světové. Aniž bychom se vyhýbali vlastním povinnostem doma nebo v zahraničí, proto ji právem vznášíme na světovém fóru, neboť do tohoto světového pořádku patříme a máme za něj zodpovědnost. Nadto nám k tomu dává příležitost Závěrečný akt z Helsink. My sami můžeme o plnění jeho závazku usilovat jen prostřednictvím signatářů této důležité mezinárodní dohody, na něž apelujeme, aby se chopili této příležitosti k mezinárodnímu uplatňování oněch zásad, na nichž jedině lze stavět pevný a trvalý světový řád.

Tomuto apelu předesíláme přesvědčení, že za současného poměru sil mezi Západem a Východem jedinou alternativou k ústupkům sovětskému nátlaku není buď studená válka nebo atomová válka, nýbrž důsledná zahraniční politika, spočívající na národní moci, politických zájmech a humanitních ideálech západních demokracií.

Spojené státy a západní demokracie nemohou mít účinnou a konstruktivní zahraniční politiky bez silné národní obrany, neboť jen z polohy zaručené národní bezpečnosti lze rozvinout prozíravou a tvořivou politiku. Proto v žádných jednáních se Sovětským svazem o kontrole zbrojení nesmí Západ obětovat svou mocenskou působivost za pouhé sovětské sliby umírněnosti a smířlivosti.

Politický zájem Západu na trvalém a životaschopném mezinárodním řádu žádá, aby tyto sovětské sliby byly postupně přeloženy do sovětské politiky sebekontroly ve světovém měřítku a autonomie pro jednotlivé státy v sovětském bloku. Ani tak zvaný proletářský internacionalismus ani Brežněvova doktrína nejsou slučitelné s tím, co Spojené státy a západní demokracie mají právo očekávat od svého nejmocnějšího komunistického partnera v rodině národů, jestliže tento partner si skutečně přeje s nimi spolupracovat.

Jsme přesvědčeni, že i když toto přání může být méně než opravdové, Sovětský svaz takovou spolupráci opravdu potřebuje. Nezbytnost jeho hospodářského a technologického vývoje otvírá dvěře pragmatickému uspokojení západních zájmů, aniž by se Sovětský svaz za to musel vzdát čeho na své bezpečnosti a nezávislosti.

(Dokončení příště)

Nový ruch v chicagské skupině SVU.

Letošní oslavy 200letého výročí trvání americké nezávislosti podněcují k zamýšlení nejen nad historií této země, ale také nad ději a vztahy, které tato historie vytvářela a určovala vzhledem k jiným národům. Nepodřadnou složku v těchto vztazích tvoří i historie národnostních menšin, jejichž příslušníci sem odvedly různé důvody z jejichrodných zemí a kteří se tu zapojili do spolubudování nového domova. Přinesli si s sebou své národní povědomí, svou národní kulturu a tradici, kterou počali rozvíjet i na této půdě. Zdejší země tyto národní kultury nejen nepohltila a nepotlačila, ale jsou si vědoma, že z nich může čerpat mnoho podnětů i pro kulturu vlastní, poskytla a stále poskytuje - všem svým etnickým skupinám svobodnou možnost udržování a upevňování národních tradic a národních kulturních snah.

Jednou z předních forem, kterými se tyto tradice zde udržují a prohlubují, je aktivní činnost národních spolků a sdružení, v nichž vnitřní život etnických skupin pulzuje nejživěji. Uvědomíme-li si důležitost této zainteresovanosti na zesílení národních snah a národního povědomí, je třeba s velkou radostí přivítat živou iniciativu, s níž se v tomto půlroce hlásí ke slovu chicagská skupina Čs. společnosti pro vědy a umění v Americe. Tato Společnost sdružuje české a slovenské vědce, spisovatele, hudebníky a umělce roztroušené po celém světě a jejím cílem je být nositelem kulturní tradice Čechů a Slováků a jednak seznamovat světovou a především americkou veřejnost s jejich přínosem na poli vědy a umění, jednak ožивovat a rozšiřovat zájem amerických Čechů a Slováků o kulturní dědictví jejich národa a prohlubovat jejich uvědomování si vztahů vzájemného kulturního působení obou zemí.

Již na prvních dvou setkáních chicagské skupiny SVU, která se v posledním půlroce konala (28. listopadu a 23. ledna), bylo patrné, že zaktivizování odbočky našlo živou odezvu v řadách jejich členů i příznivců. Na první schůzce (která byla zároveň schůzí výroční) nově zvolený předseda skupiny prof. dr. Bedřich Kent-Šalanský přednesl velmi zajímavou přednášku o problémech a úskalích déteute, nazvanou "US-Soviet Détente and Its Impact on Czechoslovakia", v níž shromáždil mnoho konkrétního materiálu o individuálním výkladu tohoto pojmu na obou polovinách dnešního světa. Druhá schůzka měla ráz pracovní a byl na ní přednesen a prodiskutován plán činnosti skupiny pro tento rok. Členové uvítali návrh předsedy, aby příští schůzky byly předneseny z klubovny Lincoln Federal Bank do uzavřeného sálu některé z českých restaurací, kde by program mohl být spojen se společnou večeří účastníků a tak neosobní přednášková atmosféra proteplena radostí z přátelského setkání.

Neochabující zájem stvrdil i další večer, uspořádaný 27. února, kdy zcela naplněnému sálu vyprávěli o přírodě, životě i historických památkách Španělska a severního Maroka paní Blanka Jiráková a prof. Bedřich Kent, tak jak je na svých cestách po těchto zemích poznali a na svých diapozitívech zachytili.

Letošní měsíc květen zaznamenal na historickém kalendáři našeho národa jedno významné výročí. Právě před sto lety v tomto nejkrásnějším měsíci jara dohasínal a dne 26. května 1876 zcela uhasil bohatý a plodný život Františka Palackého. Je zcela samozřejmé, že toto výročí, na něž vzpomíná letos celý kulturní svět (zařadilo je do svého letošního programu i UNESCO), bylo předmětem další schůzky chicagské odbočky SVU. Byla pořádána 2. dubna a její program vyplnily dvě přednášky: prof. dr. František Schwarzenberg si z bohaté a všestranné činnosti Palackého vybral úsek jeho činnosti politické ("F. Palacký a česká politika 19. stol."), prof. dr. František Svejkovský se pokusil přiblížit posluchačům nejméně známý, ale pro Palackého tvůrčí i vědeckou činnost velmi důležitý úsek jeho mladého růstu, jeho počátky literární a básnické ("Literature v díle a činnosti F. Palackého").

Prof. Schwarzenberg rozdělil svou přednášku do dvou úseků vzájemně se doplňujících a prolínajících: zamýšlel se nad Palackého politickým působením od bouřlivého roku 1848 až do konce let šedesátých, nad jeho názory v otázkách vlastenectví a národního uvědomění, nad jeho myšlenkou austroslavismu, nad jeho návrhy k otázkám uspořádání rakouské říše i nad jeho aktivním vystupováním na slovenském sjezdu, říšském sněmu i v panské sněmovně. Druhý pohled na Palackého, ovlivněný i přímými rodinnými vzpomínkami (prastrýc i praděd prof. Schwarzenberga se s Palackým osobně stýkali), se týkal vztahu Palackého k české šlechtě a jeho vlivu na ni.

Jakkoli první část projevu byla věcně hutná a obsahovala mnoho podnětných postřehů, tato jeho druhá část, motivovaná osobní zkušeností, byla zajímavým přínosem večera, protože přinášela mnoho zcela nových nebo málo známých faktů. Posluchačům byl zde dán podnět k přemýšlení, za jakých podmínek by bylo asi vznikalo ono monumentální dílo české historické literatury, jakým jsou Dějiny národu českého, nebýt porozumění a mecenášství české šlechty, která nejenže Palackého v prvních letech jeho pražského pobytu hmotně podporovala tím, že pro ni zpracovával genealogie rodů a že mu později zajistila místo historiografa Království českého, ale která mu ochotně otevřela své soukromé zámecké archívy, bez jejichž zpřístupnění by Palackého historická práce těžko vznikala. A zpětně je opět možné klást si otázku, jakými cestami by se bylo ubíralo jednání české šlechty na říšské radě a zemském sněmu, nebýt onoho silného vlivu Palackého na její historické znalosti i na její pojetí českých dějin. Palacký byl jí rádcem, byl jí i přímým učitelem, neboť pro ni pořádal zvláštní přednášky o dějinách státu a jeho právech. A tento vliv Palackého na státoprávní myšlení české šlechty se udržel v jejím povědomí až do začátku druhé světové války, kdy těsně před mnichovskou tragédií se stává jednotně po bok českého obyvatelstva.

Druhá přednáška večera, proslovená prof. Svejkovským, dala posluchačům nahlédnouti do básnické činnosti F. Palackého, která - viděno očima času - tvoří jen zcela nepatrnou a jakoby stranou stojící složku jeho životního odkazu. Je to období jen několika let jeho mládí, které je brzy vystřídáno studii a pracemi historickými a historiografickými. Přesto však Palackého literární činnost a jeho vztah k literatuře vůbec jsou neoddělitelně spojeny s celou jeho prací ostatní, jsou pevnou složkou, která spolupomáhala Palackému naplňovat a uskutečňovat všechny jeho životní cíle, z nichž na prvním místě stál cíl dosáhnout vyšších forem života tehdejší české a slovenské společnosti.

Prof. Svejkovský upozornil, jak v celém díle Palackého je možno pozorovat úzký vztah mezi poezií, vědeckou literaturou i jeho řečnickými projevy. Dokazuje to i Palackého výrok, "že se básnířstvím a filosofií brána k osvícení rozumu a k vzdělání ostatní umění otvírá". Důležitým pojítkem poezie s ostatními sférami lidské duchovní činnosti je i její shodný přístup ke světu a k životu. Je jednou složkou, která pomáhá objevit ty nejobecnější principy, na nichž spočívá vývoj a společenský pořádek. Proto Palackého poezie není hrou slov, ale ve shodě s filosofickou podstatou jeho osobnosti je prostoupena hlubokými myšlenkami a filosofickými úvahami, které chtějí člověka zušlechťovat a dovadět ho k vyšším cílům. - Odborně fundovaný výklad prof. Svejkovského ukázal, jak i ona malá a opomíjená složka Palackého životního díla je pevně spjatá s jeho ostatní činností a s jeho životním kredem: "tvořit dobro a krásu".

Obě přednášky vytisklo se vzácnou pohotovostí nedávno vzniklé vydavatelství "Velehrad", česko-americké kulturní středisko, jako svůj dar k uctění výročí, takže účastníci večera si mohli domů odnést i jejich tištěný text.

Poslední předprázdninový večer, pořádaný dne 14. května, byl vyplněn zcela odlišnou tematikou nežli večery předešlé. Jana Hlavatá, profesorka tělocviku a přední závodnice lyžařského týmu USA, vyprávěla na něm o své účasti na letošních zimních olympijských hrách v Innsbrucku, o svých zážitcích, které si odtamtud odnesla, i o tvrdé cestě přípravy, plné kázně, silné vůle a sebezapření, která dosažení této nejvyšší mety každého sportovce předcházela. Usměvává a skromná Jana dovedla vyprávět o svém dlouhém a vyčerpávajícím tréninku, v polohových a podnebných podmínkách Chicaga tolik nesnadném, se stejným zaujetím jako o nezapomenutelné sportovní a zároveň lidské atmosféře malého rakouského města pod zasněženými vrcholky Alp, kde mladí stateční lidé z celého světa se setkali v jednom velkém vřelém objetí, aby tu změřili své síly, svou odvahu a svou vůli, kde zářily jiskřičky nadějí, kde radost a zklamání měly stejnou podobu horkých slz, kde všichni - i ti, kteří nedostali za odměnu na prsa zlato, stříbro nebo bronz, byli doopravdy šťastni, šťastni radostí olympijskou, že svůj náročný závod dokončili a že zvítězili nad sebou samými. Tímto bylo propleteno i celé vyprávění Jany. Bylo tím větší, že dříve než směla ochutnat kouzlo olympijských bojů, musela proběhnout ještě jednou cílovou páskou: Stát se občankou USA. I tento závod byl bojem s časem a s napjatými nervy. A i ten se podařil. Své vyprávění doplnila obrázkyovou dokumentací s demonstrační materiálového závodnického vybavení, které s sebou přinesla.

Po prázdninové odmlce zahájí odbočka svou podzimní činnost poněkud odlišnou formou. Cílem zářijové schůzky bude oživit si povědomí vzájemných vztahů Ameriky a naší země prostřednictvím vzpomínky na některého představitele naší kultury, jehož životní dílo je spjato se zdejšími prostředím. Jaké jiné jméno nám může v této souvislosti zaznít než jméno Antonína Dvořáka? Výbor odbočky chce přiblížit svým členům a jejich přátelům vzpomínku na něho návštěvou jednoho z míst, kde Dvořák na americké půdě pobýval. Je jim české městečko Spillville v Iowě, kam Dvořák jezdil na prázdniny a jehož občané k uchování trvalé památky na svého vzácného hosta zřídili Dvořákovu muzeum. Hlavním cílem zájezdu bude tedy návštěva tohoto musea, ale cenné poznání přinese jistě i prohlídka městečka, starého kostela sv. Václava, starého českého hřbitova, založeného už v 50. letech min. stol., a v neposlední řadě i návštěva zajímavého musea hodin tamějších umělců-řezbařů a výrobců hodin, bratří Bílých.

OS

SVU SJEZD

Bicentennial Congress

na Georgetown universitě, Wash., D.C. ve dnech
12. - 15. srpna 1976.

Zahájení ve čtvrtek dop. Večer seznamovací večírek
v budově senátu - Caucus Room.

Přednášky ve čtvrtek, pátek a sobotu od 9. hod.

Adresa: Dr. Alexej Bořkovec

12013 Kent Rd., Silver Spring, MD 20902

Slavnostní banket v L'Enfant Plaza hotelu v Sobotu.

Ubytování možné na universitě za \$10. denně pro členy. Vyřizuje
ses. Anna Faltusová, 1315 - 16th St., N.W., Washington, D.C.
20036 - Apt. 414.

Z událostí v Československu

Československo se těšilo pozornosti západního tisku. V květnovém čísle Reader's Digest uveřejnil ilustrovaný článek o Praze "Pohádková Praha". Autor Ronald Schiller popisuje kouzla staré Prahy a vzpomíná se smutkem na svou první návštěvu r. 1968, kdy všude vládla radostná nálada a vzruch. Dnes jsou Pražané apatičtí, bez nálady, město je smutné a šedé. Nejlépe znázorňují duch obyvatelstva dva spisovatelé, Franz Kafka a Jaroslav Hašek. - Lidé nemají nejmenší úcty před "kařkóvým" režimem a uchylují se ke Švejkovi a ke zesměšňování nenáviděných vládců. Převážná většina obyvatelstva je proti dnešní vládě. Pražané se obávají mluvit s cizinci, aby nebyli za to vyslýcháni, ale při první příležitosti dávají najevo svou nenávisť. Autor prohlašuje, že ho Praha okouzila a že na její staré krásy nikdy nezapomene.

Podobnou kritiku napsali Gene H. Hogberg a Dexter H. Faulkner v časopise The Plain Truth, v dubnovém čísle v článku nadepsaném "Lands Locked in Moscow's Grip". Popisují a porovnávají dvě města, Prahu a Budapešť'. V Praze byli loňského roku za májových oslav a pozastavují se nad záplavou velkých rudých vlajek a nápisů opěvujících sovětské zachránce. Nebylo výkladní skříně bez rudých vlajek a fotografií rudé armády, kdežto v Budapešti, kam přijeli z Prahy, byly prý jenom malé praporky tu a tam. Zdá se, že čs. komunisté se překonávají ve svém obdivu Moskvu.

Západoněmecký deník Frankfurter Allgemeine Zeitung dne 12. května přinesl zprávy jiného druhu, potvrzené z Vídně. V obsírném článku jsou popsány poměry ve věznicích, kde se nakládá hůře s politickými vězni než s ostatními. Rodiny uvězněných si stěžovaly přímo mocipánu Husákovu, že nepoužil svého ústavního práva a neudělil politickým vězňům amnestii. Týká se to těchto odsouzených z r. 1972: historika Jana Tesaře, bývalého předsedy Svazu čs. studentstva Jiřího Muellera, bývalého rektora Vysoké stranické školy Milana Huebla a tajemníka krajského výboru v Brně Jaroslava Šabatu. Každý byl odsouzen na šest a půl roku za to, že rozdával letáky.

Československá vláda podepsala sice dohodu v Helsinkách a zavázala se respektovat lidská práva, ale neřídí se dle toho, naopak počíná si tak, aby zničila fyzicky i psychicky politické vězně. Vězni pracují 10 až 12 hodin denně a nesplní-li pracovní plán, jsou trestáni nižší dávkou jídla. Nedostanou ani poloviční mzdu co ostatní vězňové a navíc, vězeňská správa jim strhává až osmdesát procent ze mzdy, takže dostávají měsíčně 20-40 korun, za které si prý mohou přilepšit stravu. Nesmějí dostávat žádné peníze od příbuzných.

Porovnejme to s Paříží

V Paříži byli odsouzeni dva bývalí zaměstnanci francouzského velvyslanectví v Praze, Ladislav Koman, francouzský občan polského původu, a jeho žena Marie Josefína, narozená v Československu. Byli uznáni vinnými, že předávali materiály pošukující vojenské, diplomatické a hospodářské zájmy Francie a odsouzeni, Ladislav Kolman na tři roky a jeho žena na dva roky podmíněčně.

IN MEMORIAM:

K uctění památky zesnulého manžela p. Josefa Drahoty
věnuje pí. Anna Drahotová, IL \$10.00

K uctění památky zesnulého manžela p. Františka Havla
věnuje pí. Mary Havlová, MN 6.00

DARY NA ČINNOST ČSNRA:

Mr. and Mrs. Václav Nechleba, IL \$30.00

Štefan Papánek, IL 20.00

Dr. Andrew P. Slabey, PA 10.00

Mr. and Mrs. Frank Minařík, IL 6.00

Z oblastí a odboček

Majales 1976 předčil všechny dřívější

Vrcholná společenská událost naší čs. Ameriky - jarní ples MAJALES - pořádaný odbočkou Čs. národní rady americké ve Washingtonu, D.C. v hotelu Mayflower 8. května 1976, měla skvělý průběh a pěknou návštěvu. V mnohém letošní "Bicentennial Majales" překonal Majalesy minulé a vystupňoval jejich čestnou tradici.

Velkým významným bylo, že funkci čestné patronky přijala "první dáma Ameriky", paní Betty Fordová. Nad to president Ford a jeho choť pověřili presidentova tajemníka pro etnické záležitosti, Dr. Myrona Kuropase a jeho choť, aby je na Majalesu reprezentovali.

Listina patronů Majalesu je rok od roku početnější. Zahajuje ji pětičlenné čestné předsednictvo v čele se senátorem Romanem L. Hruškou a paní Hruškovou, načez následuje 21 senátorů a poslanců a bezmála sto amerických osobností a Čechů a Slováků.

Do pracovního výboru Majalesu soustředila předsedkyně s. Tanja B. Šturmová (s místopředsedy Dr. Janem Papánkem a s. Vlastou Vrázovou) početný sbor pracovníků i pracovníků z Washingtonu.

Ke společenskému lesku plesu přispěla účast významných představitelů ústředních úřadů a amerických institucí, z nichž uved'me alespoň některé: senátor Hruška s paní, Dr. Myron B. Kuropas s paní, Dr. Ján Papánek s paní, Vlasta Vrázová, Mrs. Ruth Mitchell z Pittsburghu (která založila "Nationality Rooms" na Pittsburské univerzitě), Jan H. Pokorny, předs. sboru ředitelů AFRC, kongresník Van Deerlin s paní, býv. kongresník Smith s paní, Mr. Scott Cohen s paní v zastoupení senátora Percyho, Mr. Kent N. Brown s paní ze State Dept., Dr. Ivan Matušek s paní ze State Dept., Col. J. Niemczyk s paní (ředitel národ. skupin při republ. straně), Andrew Valušek, řed. národnost. skupin při demokrat. straně, Mr. Stanziano s paní, Mr. O'Neil s paní v zastoupení generála Slezáka a řada českých, slovenských i amerických přátel z New Yorku, New Jersey, Connecticutu, Kalifornie atd.

Když byl br. Valušek jako "Master of Ceremony" uvítal manžele Kuropasovy jako representanty presidenta Forda a paní Betty Fordové, pronesl anglický a český projev čestný předseda senátor Roman L. Hruška. Živě se hlásil ke svým českým předkům z Tábora, kteří do Ameriky přišli před více než sto léty.

Předsedkyně Majalesu s. Tanja B. Šturmová odevzdala do rukou Dr. Kuropasa upomínkový dárek pro čestnou patronku, paní Betty Fordovou - krásně provedenou čs. panenku.

Tradiční společenský tanec "Česká beseda", předvedený ve večerních úborech, byl dokonale nacvičen s Milicou Švehlovou a vzorně proveden k potěšení společnosti.

Pěknou a elegantní upomínkou na Majales zůstane obsažený a zajímavý program, jímž se MAJALES 1976 připojil k americkým oslavám dvoustoletí. Program výběrově uvádí několik představitelů přínosu čs. imigrantů Americe.

jk

Poděkování z Bílého domu

THE WHITE HOUSE

May 25, 1976

Dear Mrs. Sturman:

It was a pleasure to receive your gracious message and the beautiful doll costumed in a bridal dress, typical of the Hana region. I shall always treasure this symbolic gift, especially created by Mrs. Bozena Weiskopf, as a memento of the friendship of the American Czechoslovak Community in Washington.

With my deep appreciation, and with warmest best wishes to each and every one of you.

Sincerely,

Betty Ford

Schůze a večer o sletu v Curychu odbočky ČSNRA "Dr. Milada Horáková" v Chicagu

Odbočka Čs. národní rady americké "Dr. Milada Horáková" v Chicagu konala ve čtvrtek 10. června 1976 v 8 hodin večer v síni budovy Mid America Federal na Čermákově třídě v Ciceru, Ill., svou členskou schůzi, která byla spojena s večerem o IV. sletu Čs. Sokolstva v zahraničí v Curychu v červenci 1976.

Předseda odbočky br. Dr. Antonín Hřebík srdečně uvítal všechny přítomné členy i hosty, zvláště dva milé hosty z Evropy - bratra Ludvíka Kotačku a Karla Motejlka, kteří se zúčastnili sjezdu Křesťanské demokracie v Chicagu a kteří ještě zůstali po nějaký čas v Chicagu.

Bratr předseda pak vyřídil pozdrav našeho dlouholetého milého člena br. Josefa Žáka, bývalého dlouholetého tajemníka Čs. národní rady americké, jemuž odbočka blahopřála k jeho uzdravení po úspěšné operaci. Vzpomněl dále, že 28. května 1976 zemřel náš dlouholetý věrný člen br. Vojta Cajthaml, se kterým se bratr předseda rozloučil ve svém projevu v Chrástkově kapli i v krematoriu na Woodlawn hřbitově.

Tajemnice s. Ludmila Kosová přečetla zápis minulé schůze ze dne 11. března 1976, který byl schválen. - Sestra Anna Hřebíková, která byla zástupkyní naší odbočky při sjezdu Čs. nár. rady americké ve dnech 10. a 11. dubna 1976, podala zprávu o průběhu sjezdu, při němž spolupracovala v tiskovém odboru, a oznámila, že do předsednictva ČSNRA byl zvolen náš člen br. Josef Jakl, což bylo přijato srdečným potleskem všech přítomných. Dále oznámila, že ses. Marie Sázavská místo pečiva, které vždy pro každou schůzi odbočky věnuje, darovala odbočce částku \$5.00, ježto tentokrát - pro zlomení ruky nemohla žádné pečivo připravit. Bratr předseda sestře Sázavské srdečně poděkoval.

Předseda br. Dr. Antonín Hřebík podal zprávu o všech minulých i příštích podnicích Čs. nár. rady americké a jejího Oblastního výboru a srdečně pozval účastníky na všechny tyto podniky a také na Pochod porobených národů, který se bude konat v Chicagu 17. července 1976. Oznámil také, že příští schůze odbočky se nebude konat 9. září, nýbrž až ve **čtvrtek 7. října 1976.**

Po skončení tohoto spolkového pořadu bratr předseda pak zahájil večer o IV. sletu Čs. Sokolstva v zahraničí v Curychu v červenci 1976, podal podrobné informace o všech sletových podnicích, o výpravách na slet do Curychu z Chicaga, odkud letí do Curychu přes 250 účastníků, a zodpověděl všechny dotazy ohledně sletu a výprav na slet. Bratr Miroslav Mejzr podal účastníkům podrobné informace ohledně valut pro cestu po evropských zemích, které výpravy z Chicaga navštíví. - Poté byl promítnut barevný film o Svěcarech, který ochotně obstarala ředitelka cestovní kanceláře ses. Bláža Čiháková a který ochotně promítali předseda a jednatel Sdružení "Věrní zůstaneme" bratři Josef Jakl a Miroslav Mejzr.

V závěru schůze byli přijati - na doporučení ses. Ludmily Kosové - dva noví členové Václav a Olga Nechlebovi.

Po slosování výher bylo podáváno pohoštění, při němž účastníci setrvali ještě dlouho v družném rozhovoru. L.K.

Captive Nations

CHICAGO - 17. ČERVENCE
SRAZ V 11. HOD. - WACKER DRIVE

Z Los Angeles

Ve dnech 22. a 23. května 1976 oslavilo Los Angeles 200. výročí vytvoření U.S.A. Ulice na jižní straně radnice byly uzavřeny a bylo na nich postaveno přes 50 stánků pro všechny etnické skupiny, kde mohly ukázat své národní zvláštnosti a také svůj podíl na budování U.S.A. Československé spolky v Los Angeles měly společný stánek, kde bylo vystaveno broušené sklo, národní kroje, obrazy našich umělců žijících v Los Angeles, skoro všechny exilové časopisy a knihy. Československý stánek byl velmi vkusně upraven a patřil mezi pět nejhezčích stánků. Počtem návštěvníků se zařadil mezi první. V kulturním programu, na kterém se též podílely všechny etnické skupiny, předvedl Sokol Los Angeles část prostných, které nacvičuje na Slet v Curychu.

V rámci týdne porobených národů uspořádá organizace Americans for Freedom of Captive Nations v Los Angeles dne 17. července 1976 protestní autokolonu. Sraz je v sobotu odpoledne na parkovišti Sokolovny. Blíží podrobnosti budou sděleny místními Věstníky a na vývěšce v Sokolovně.

Zborník Slovenského národného povstania

Stála konferencia slovenských demokratických exulantov vo slobodnom svete vydala vlastným nákladom Zborník o Slovenskom národnom povstaní - 1944.

Je to popis príprav a akcií v povstaní ako aj zážitkov od priamych účastníkov.

Stála konferencia sleduje tým len ten cieľ, aby poslúžila budúcim historikom k napísaniu nesfalšovanej a k oprave komunistickým režimom deformovanej histórie. Urobila tak najmä preto, že nekomunistickí účastníci povstania doma sa ozvať nemožu.

Stála konferencia, ktorá financuje svoju činnosť len z dobrovoľných príspevkov svojich členov a darov svojich priaznivcov, vynaložila na vydanie tejto publikácie značné prostriedky. V dôsledku vysokých výdavkov za súčasnej inflácie určila cenu za výtlačok na 10 dolárov. Časť nákladu posielala do Československa zdarma. Preto Vám bude nesmierne povďačná, keď k cene Zborníka prispějete svojou podporou k úhrade mimoriadnych výdavkov, spojených s jeho zaslaním do Československa.

Za: Stálu konferenciu SDE

Rudolf Frašťacký

Martin Kvetko

Ján Smerek

P.S. - Príspevky prosíme poslať na konto "Naše Snahy", C256, The Metropolitan Trust Company, 353 Bay Street, Toronto, Ontario, Canada, M5H 2T8.

K tomuto oznámení redakcie Věstníku dodává, že ke třicátému výročí Slovenského národného povstání Československá národní rada americká přispěla darem tisíc dolarů na vydání sborníku. Jsou to úvahy a osobní vzpomínky účastníků: Dr. Jozefa Lettricha, Miroslava Líčky, Rudolfa Frašťackého, Dr. Martina Kvetky, Dr. Jána Behárky, Dr. Mikuláše Ferjenčíka, Václava Lavičky, Pavla Plánovského, plk. Jána Černeka, Dr. Juraje Piljana, Dr. Ladislava Lipschera, Michala Sečanského, Dr. Lud. Linczenyho, Dr. Michala Múdreho a závěrem dodatky a resumé. Redigovali Dr. Martin Kvetko a Prof. Miroslav Ján Ličko. Vydáno v Kanadě, v pěkné úpravě, počet stran 434, cena \$10.00.

Zapůjčení filmů

ČSNRA získala film, který zapůjčuje svým odbočkám:

"Seven Days to Remember" - Týden invaze a okupace Československa 21. srpna 1968 - historický film natáčený .s. filmaři - trvá 58 minut.

Cenu Egona Hostovského

za nejlepší prozaické dílo českého neb slovenského autora v exilu vydané v roce 1975 udělila porota ve složení A. J. Liehm, Josef Škvorecký a Jiří Voskovec **in memoriam**

VRATISLAVU BLAŽKOVI

za knihu

Mariáš v Reykjavíku

vydanou nakladatelstvem Sixty Eight Publishers v Torontu. Cena se uděluje každoročně, z nadace zřízené pí. Reginou Hostovskou. Byla založena v roce 1974, kdy ji jako první dostal Jaroslav Vejvoda za knihu **Plující andělé, letící ryby**.

K sedmdesátinám Ludvíka Rychtery

Když se s Ludvíkem z Clevelandu setkáte, těch sedmdesát byste mu nikdy nehádali. Ano čtete správně, neb náš věrný Sokol oslaví 6. července na Sokolském Sletu ve Švýcarsku své 70. narozeniny, kam odjíždí s výpravou Sokolů z Clevelandu.

Patří mezi skromné oslavence - a my, kteří si ho vážíme, ho máme rádi pro jeho upřímnost a také jeho moravskou bujarost. Clevelandské krajské a kulturní dění obohatil svými krásnými divadelními výkony, zpěvem a humorem. Proto my, jeho přátelé, vydali jsme na jeho počest album "Zpívá Ludvík Rychtera" a pořídili jsme to bez jeho vědomí z magnetových pásků, ze kterých se vysílaly jeho písně na českém rozhlasu v Clevelandu.

Při tomto Tvém významném jubileu, chtěl bych Ti dnes, Ludvo, poděkovat za všechnu Tvoji práci, kterou jsi konal jako dlouholetý tajemník Krajského Výboru, a za to, že jsi celá léta nezapomínal a podporoval finančně uprchlíky v táborech.

Milý Ludvíku, necht' jsi hodně zdrav v druhé sedmdesátce. Bud' šťasten a spokojen, a protože víme, že patříš do tvrdého moravského rodu, tak zde s námi bud' nejméně do té stovky. Jen vytrvej!

Přejeme Ti, abys spolu se svou přemilou chotí Mílou prožil mnoho dalších let ve zdraví.

Zdeněk Pražák

Krajský kalendář ke 200. výročí USA

Chicago - 6. června - Czechoslovak Day ve Wozniakově zahradě.

12. června - Flag Day - Průvod z Wacker Drive po State St. po 11 hod., v krojích. - Odpol. ve 2 hod. odjezd autobusem do Lidic - položení věnce u pomníku.

17. července - Captive Nations průvod městem. - Prosíme dostavte se do průvodu v 11 hod. na Wacker Dr. Čs. skupinu povede br. James Krákora. Záleží nám na tom, aby letos byla účast co nejpočetnější.

New York - 4. července - Druhý slovenský festival v Jeanette parku, ve staré historické čtvrti, za účasti šestnácti slovenských bratrských, podporujících, kulturních organizací a Sokola. Na programu: Limora taneční skupina z New Yorku a Zemplin slovenská skupina z Toronta.

Tábor, S.D. - 20. do 22. června - Český den. - Živé městečko a farmářské okolí pořádá několika denní oslavu.

Filadelfie - Hlavní dny Eucharistického kongresu 7. a 8. srpna - Výpravy z Chicaga, Washingtonu a jiných měst. - **V sobotu, v 10.30 česká mše**, kterou bude sloužit biskup Mořkovský z Texasu v kostele sv. Petra, kde je hrob blahoslaveného Jana Nep. Neumanna, který se narodil v Prachaticích a byl biskupem ve Filadelfii.

**Prosíme oznamte včas
změnu adresy**

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota
v Americe jest připravená poskytnouti Vám
nejvýhodnější druhy životních pojištění plně
zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný
starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF AMERICA

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA
2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

Second Class Postage Paid
at Chicago, Illinois